

Chigozie Obioma
Fuglenes gråd
456 sider
Klim

Det her er en af den slags bøger, der ikke bør anmeldes -; ingen anmeldelse, ingen diskussion, ingen fortælling kan yde retfærdighed til en roman så smuk, skræmmende og vidunderlig.

I bund og grund handler den om et ungt menneske, der vil gøre en masse for at leve op til nogle krav, som han ikke kan overskue konsekvenserne af, og som bliver efterladt på en følelsesmæssig plet, sårbar, alene, rigtig ked af det, og hvad skal der dog blive af ham, og så lakker alt mod en forfærdelig tragedie.

Men så er det, at han har en skytsengel, og det er skytsenglen, der fortæller historien.

En fabel. Ikke en roman. Et værk.

Og så er det, at man som anmelder ikke har lyst til at skrive mere, for læsningen indeholder mellem linjerne og bagved handlingen så megen drama, symbolik og metaforiske anstrøg, at man ganske enkelt bare MÅ læse bogen.

Det er en større sag at gå igang med, og sådan skal det også være, når der er tale om et litterært værk.

Handlingen kort: Den 24-årige Chinonso forelsker sig i en pige fra omend ikke overklassen, så en velhavende familie. Han indser, han ikke har nok at byde ind med, og derfor beslutter han sig for at tage en uddannelse. At den beslutning langtfra er nok for at vinde den velhavende piges hjerte, det skal den unge mand få lært på en grusom måde.

Så er det sagt.

Romanen er fyldt med de klassiske farer, som tragedier er spundet af. Så er den tilsat afrikansk mytologi og en skrivekunst helt ud over det sædvanlige, der ord for ord borer sig godt og grundigt ind i læserens krop, så man efter at have lagt bogen fra sig har en følelse af, at man aldrig vil læse en bog mere. For intet kan overgå en fabel, intet kan overgå virkeligheden, der

ægte, smukt, forfærdeligt og dybt melankolsk bliver beskrevet i bogen her.

Styrken ved romanen er, at det er en klassisk og universel historie om ikke at føle sig god nok og viljen til at gå gennem ild og vand for at blive SET som god nok. At det ikke er nok, er vi mange, der har levet et langt liv, som ved. Det ved en 24-årig ikke. Og har vi alle til syvende og sidst en 24-årig gemt i os?

Tilsæt så at det hele er en meget kompleks historie om kærlighed, selvbedrag, ofring og ulykke. Så har vi opskriften på en bestseller.

Man bliver hen ad vejen udfordret af meget afrikanske traditioner. Men det er en del af det at stå overfor at skulle integrere nye og fremmede sider af sig selv. Og på den måde er romanen også en fortælling af indtorperende og belærende karakter.